

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917205119
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6917205119.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. 9. U. XXX, XXX XX M., o zaplatenie 230,95 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14Csp/111/2017-98 z 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom opätovne zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 230,95 € s príslušenstvom vo forme úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 179,33 € od 14.12.2012 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava ďalej aj „pôvodný veriteľ“) dňa 28.08.2007 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky, podmienky čerpania ktorých a splácania boli upravené v zmluve majúcej náležitosti zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Žalovaný si neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Oproti písomnej žalobe po zrušení skoršieho rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom v písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie deň pred pojednávaním 24.04.2019 žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o bežnom účte uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným dňa 28.08.2007 zriadil právny predchodca žalobcu žalovanému účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, v ten istý deň bola uzavretá Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a dňa 19.11.2007 bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie k účtu zriadenému zmluvou. K tomuto podaniu doložil žalobca históriu debetných a kreditných transakcií na účte žalovaného za obdobie od 31.08.2007 do 12.12.2012, z ktorej súd prvej inštancie zistil, že dňa 19.11.2007 došlo ku schváleniu kontokorentnej úverovej zmluvy žalovanému, čo je v podstate povoleným prečerpaním peňažných prostriedkov na osobnom účte. Žalobca sa v žalobe aj v písomnom podaní z 23.04.2019 odvolával na Obchodné podmienky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom účinných od 01.07.2007, ale tieto súdu prvej inštancie nepredložil. Súčasťou súdneho spisu na základe aktivity žalobcu boli len Obchodné podmienky pre balíky produktov služieb pre fyzické osoby. Žalobcom predložená výzva pôvodného veriteľa z 20. októbra 2009 adresovaná žalovanému na úhradu dlhu zo zmluvy

o úvere uzavretej 19.11.2007 nepreukazuje, že žalovaný bol s podmienkami čerpania peňažných prostriedkov, podmienkami ich splácania a následkami neplnenia si povinností z úverovej zmluvy riadne oboznámený vrátane schválenej výšky úverového rámca. Ak žalobca dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nepredložil a neponúkol a pravdivosť skutočností svedčiacich o existencii jeho hmotnoprávneho nároku nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno a súd musel jeho žalobu zamietnuť.

1.1 Žalobca nepreukázal ani aktívnu vecnú legitímáciu na vymáhanie uplatneného nároku od žalobcu. V rozpore s vymedzeným predmetom konania, ktorým je pohľadávka vyplývajúca z úverovej zmluvy zo dňa 19.11.2007 predložil súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 a prílohu č. 1 k tejto zmluve, z ktorých vyplýva, že na ich základe žalobca nadobudol od pôvodného veriteľa pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 04.05.2011. Aj v oznámení pôvodného veriteľa žalovanému o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012 sa uvádza, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka z úverovej zmluvy uzavretej dňa 04.05.2011. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že žalobca od pôvodného veriteľa nadobudol pohľadávku zo zmluvy o úvere uzavretej 4. mája 2011, avšak v žalobe si neuplatnil nárok na pohľadávku z tejto zmluvy a nepreukázal, že od pôvodného veriteľa nadobudol pohľadávku zo zmluvy o úvere zo dňa 19.11.2007, ktorú si žalobou uplatňuje. Rozpor medzi svojimi tvrdeniami a listinnými dôkazmi žalobca neodstránil, hoci na tieto rozpory poukázal súd prvej inštancie už v prvom rozsudku, ktorým z rovnakých dôvodov žalobu zamietol a po vrátení veci odvolacím súdom bol žalobcovi poskytnutý dostatočný priestor na to, aby sa s týmito skutočnosťami vysporiadal. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, ktorú skúma súd vždy a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Ďalším dôvodom na zamietnutie žaloby preto bolo, že žalobca nepredložil v konaní žiadnu listinu preukazujúcu, že od pôvodného veriteľa nadobudol aj pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 19.11.2007 a že má aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie tejto pohľadávky na súde. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu posudzoval súd prvej inštancie podľa § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

1.2 Žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) nepriznal z dôvodu, že mu v konaní žiadne nevznikli.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku pre nesprávne právne posúdenie veci. Žalobca z rozsudku súdu prvej inštancie nepochopil, prečo bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, keď žalobca jednoznačne v konaní preukázal, že dňa 28.08.2007 uzavrel pôvodný veriteľ so žalovaným zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach. Poskytnutie prečerpania a celkové čerpanie finančných prostriedkov vyplýva z predloženej platobnej histórie, ktorá žalovaným nebola nijakým spôsobom spochybnená. Aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok je zistiteľné, že došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z titulu nepovoleného prečerpania - pôvodné číslo účtu XXXXXXXXXXX. Pohľadávka bola v konaní jednoznačne identifikovaná a špecifikovaná. Pokiaľ mal súd prvej inštancie za to, že úverová zmluva nemala všetky potrebné náležitosti, v konaní bolo preukázané a nebolo žalovaným spochybnené, že žalovaný čerpal sumu 8 844,03 € a uhradil len 8 735,71 €, teda minimálne sumu 108,32 € neuhradil a touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Nie je možné od žalobcu spravodlivo požadovať predkladanie ďalších dokladov, keď už z predložených dôkazov vyplývajú skutočnosti, ktoré v konaní spochybnované neboli. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení. Tieto si osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádza. Takýto záver vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/24/2018-97 zo 04.12.2018. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a podľa § 388 C. s. p. ho zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. v celom rozsahu iba z dôvodu vymedzeného v odvolaní žalobcu, ktorým je podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací súd podľa § 380 ods. 2 C. s. p. prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodov uplatnené, odvolací súd nezistil.

5. Dôvodom zrušenia prvého rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 14Csp/111/2017-43 z 18.12.2017 odvolacím súdom bolo porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces postupom súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania bez toho, aby umožnil žalobcovi označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie jeho tvrdení v žalobe, ktoré súd prvej inštancie nepovažoval za nesporné skutkové tvrdenia. Už vo svojom prvom rozhodnutí okresný súd poukázal na rozpory v dátumoch o uzavretí zmluvy o úvere a označení pohľadávky, ktorá bola z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava na žalobcu postúpená a dôvodom zamietnutia žaloby rozsudkom z 18.12.2017 bolo tiež neunesenie dôkazného bremena o svojich tvrdeniach. Žalovaný zostal v priebehu celého konania nečinný, zásielky doručované mu na adresu trvalého pobytu evidovaného v Registri obyvateľov si nepreberal a zásielky sa vrátili s oznámením pošty: zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaný nemá vedomosť o spore z dôvodu, že si neprevzal ani žalobu ani rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie a ani odvolanie žalobcu, o ktorom odvolací súd v tomto konaní rozhoduje. Skutkové tvrdenia žalobcu z tohto dôvodu nemal kto spochybňovať.

6. Už v uznesení sp. zn. 17Co/105/2018 poukázal odvolací súd na ustanovenie § 171 ods. 1 a § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku ukladajúce povinnosť sudcovi označiť, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Žalobca z rozsudku okresného súdu č. k. 14Csp/111/2017-43 z 18.12.2017 mal vedomosť o tom, že súd prvej inštancie považuje za sporné jeho skutkové tvrdenie, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom na vymáhanie pohľadávky od žalovaného zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava z dôvodu, že v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava na žalobcu na č. l. 17 spisu sa táto úverová zmluva konkretizuje dňom uzavretia 4. mája 2011, čo nekorešponduje s tvrdením žalobcu v žalobe, že zmluva o úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. bola uzavretá 28.08.2007. Je potrebné dať za pravdu súdu prvej inštancie, že žalobca napriek tomu, že sa prvým odvolaním voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14Csp/111/2017 domohol zrušenia veci a jej vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie za účelom umožnenia žalobcovi doplniť svoje skutkové tvrdenia, predložiť a navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, žalobca túto možnosť nevyužil. V písomnom podaní z 23.04.2019 doručenom okresnému súdu 24.04.2019 označenom ako Špecifikácia nároku žalobca oproti žalobe upresnil len to, že zmluva č. XXXXXXXXXXX/XXXX uzavretá dňa 28.08.2007 nebola zmluvou o úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z., ale zmluvou o bežnom účte, ku ktorej dňa 19.11.2007 povolil pôvodný veriteľ povolené prečerpanie a vyčíslil debetné a kreditné operácie na tomto účte a zopakoval, že sa v konaní domáha zaplata sumy 230,95 €, ktorá pozostáva z istiny vo výške 179,33 €, z poplatkov vo výške 27,94 €, z riadneho úroku vo výške 0,16 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 6,56 € a z úroku z omeškania zákonného vo výške 16,96 €. Žiadnym spôsobom ale nevysvetlil súdu prvej inštancie, ako má Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE z 13.12.2012 uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava a žalobcom s doloženou prílohou č. 1 a oznámením Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 18.12.2012 preukazovať jeho aktívnu vecnú legitimáciu v spore, keď v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE pri mene žalobcu sa uvádza, že s ním bola uzavretá úverová zmluva č. XXXXXXXXXXX dňa 4. mája 2011 so splatnosťou úveru 20. apríla 2014 a že táto pohľadávka bola zmluvou o postúpení pohľadávok z 13.12.2012 postúpená na žalobcu. Rovnakým spôsobom je postúpená pohľadávka identifikovaná aj v oznámení o postúpení pohľadávky z 18.12.2012, kde sa uvádza číslo úveru XXXXXXXXXXX a dátum uzavretia úverovej zmluvy 4. mája 2011. Tieto údaje sa skutočne nezhodujú s tým, čo uvádza žalobca v žalobe a v písomnom podaní k existujúcemu konaniu z 23.04.2019, že od žalovaného žiada zaplatiť sumu 230,95 € na základe zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX a povoleného prečerpania k tejto zmluve z 19.11.2007.

7. Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku je žalobca povinný okrem všeobecných náležitostí podania uviesť v žalobe aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označiť dôkazy na ich preukázanie a formulovať žalobný návrh. Civilný sporový poriadok výslovne ustanovuje, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, pretože nie je úlohou súdu vyvodzovať nárok žalobcu z jemu predložených listinných dôkazov, ale svoj nárok musí identifikovať žalobca. Povinnosť strany sporu pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, aby súd mohol už len na ich základe dospieť k názoru o dôvodnosti nároku je zdôraznená aj v § 150 ods. 1 C. s. p. V prejednávanej veci nebolo potrebné, aby súd využil svoje právo vyzvať stranu sporu na doplnenie ďalších skutkových tvrdení vyplývajúce z § 150 ods. 2

C. s. p., keď žalobca z rozsudku okresného súdu č. k. 14Csp/111/2017-43 mal vedomosť o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje súd prvej inštancie za sporné.

8. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Žalobca môže byť úspešný v konaní, len ak je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a proti žalovanému môže súd vyhovieť žalobe len v prípade, ak je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Pasívne vecne legitimovaný je žalovaný v konaní vtedy, ak je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (porovnaj I. ÚS 78/2016). Povinnosť súdu skúmať vecnú legitímáciu, či už aktívnu alebo pasívnu aj bez návrhu zdôraznil Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 407/2016 z 12.12.2017, kde v bode 21. a 22. uviedol: „Ústavný súd v kontexte už uvedeného zdôrazňuje, že preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29.06.2010), kde zistenie nedostatkov vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (m.m. III. ÚS 266/2014)“. K povinnosti ex offo skúmať vecnú pasívnu legitímáciu žalovaných v spore sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/287/2019 zo 16.12.2019 tak, že postup súdu, ktorý neskúmal otázku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v spore len z dôvodu, že táto námietka bola vznesená až po rozhodnutí súdu prvej inštancie (oneskorený prostriedok procesnej obrany) nebol správny, keďže otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaných je prioritnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku.

9. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

10. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje všeobecnú právnu úpravu postúpenia pohľadávky vo vzťahu k právnej úprave upravujúcej možnosť veriteľa (banky) postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi na tretiu osobu. Pre správne rozhodnutie vo veci (zamietnutie žaloby pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore) nebolo potrebné skúmať, či bola Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava oprávnená postúpiť nesplattnú pohľadávku voči žalovanému na žalobcu podľa zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď si žalobca v konaní uplatňoval takú pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorá podľa zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo 14.12.2012 na žalobcu neprešla.

10.1 Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo 04.12.2018 sp. zn. 24Co/124/2018, odvolací súd upozorňuje, že je výslovne v rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo/47/2017 uverejnenom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018.

11. Už len zistenie, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o zaplattenie dlhu z povoleného prečerpania k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXX/XXXX uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava a žalovaným postačilo pre rozhodnutie súdu vo veci zamietajúcim výrokom, ale obstoja aj podporné argumenty súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku žiadať od žalovaného zaplatiť dlžnú sumu zo zmluvy o úvere zo dňa 19.11.2007, keď z dôkazov predložených žalobcom bolo zistiteľné len to, že k zmluve o bežnom účte zriadil pôvodný veriteľ dňa 19.11.2007 povolené prečerpanie žalovanému, ale nebolo tvrdené ani preukázané, aké boli podmienky tejto zmluvy a či sa od žalovaného vymáha pohľadávka v takej výške, ktorá vyplýva zo zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním.

12. Odvolací súd vyhodnotil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku aj v dôvodoch a odvolanie žalobcu s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. ako nedôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vo veci samej aj v závislom výroku o trovách konania.

13. Žalovaný sa konania nezúčastňoval. Zo spisu vznik trov odvolacieho konania žalovanému nevyplýva, z tohto dôvodu ani odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi napriek jeho úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C. s. p. nepriznal. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR č. 72/2018, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).